Forslagsnummer (settes inn i av redaksjonskomite, men nummerer gjerne hvis du har flere forslag): 1	
Forslagstiller: Hege Skarrud, Caroline Herlofson, Tina Andersen Vågenes, Sondre Molteberg Dalen, Håkon Edøy Hanssen	
Gjelder uttalelse (tittel): Forby offsets, klimaforhandlingene + internasjonal transport	**Avsnitt:** Helhetlig endringsforslag til de tre forslagene
Endringer (ny tekst markeres med blått, strøket tekst markeres ved ~~rødt og overstreking~~):	

Ny tekst (slik det blir seende ut etter vedtaket):

Nei til markedsbaserte løsninger på miljøkrisa

Klimaendringene og naturødeleggelser er den største utfordringen vi som samfunn står ovenfor. Vårt regjerende økonomiske system er basert på jaget etter evig vekst og profitt, med opphav i produksjon og global transport av varer. I en verden hvor utslippene av drivhusgasser ~~skal~~må opphøre i løpet av kortest mulig tid for å unngå voldsomme endringer, har markedsbaserte løsninger ikke en plass. Samtidig må vi sikre at forurenser betaler, og at inntektene fra avgiftssystemet kommer fellesskapet til gode. Vi må klare å holde flere baller i luften på samme gang om vi skal sikre en rettferdig omstilling til et bærekraftig samfunn.

Markedsbaserte løsninger

Markedsbaserte løsninger som skatt, avgifter, subsidier, og omsettelige kvoter har blitt viet mye fokus i kampen mot klimaendringene. Dette har vært nødvendig for å få gjennom klimatiltak i det hele tatt. Vi kan likevel ikke løse miljø- og samfunnsproblemer ved å kun internalisere kostnader, det vil si at negative konsekvenser skal gjenspeiles i markedsprisen. I noen tilfeller kan det være nødvendig for å sikre at forurenser betaler. Likevel forsterker denne tilnærmingen tanken vi kjenner igjen fra frihandelsprinsippet: enhver ressurs kan byttes ~~ut~~ med en annen. Tanken om at alt kan kjøpes og selges på et marked, fører til at naturressurser og penger ses som gjensidig utbyttbare. Å se forurensing som en vare man kan kjøpe og selge er feil vei å gå.

Såkalt kvotehandel har fått stor dominans i det internasjonale arbeidet mot klimaendringene. Å kjøpe kvoter betyr å betale andre for å redusere utslipp eller absorbere CO_2, for å kompensere for egne utslipp. Det kan være private, et selskaps eller et lands utslipp. Denne markedsbaserte løsningen på klimautfordringen sikrer hverken en rettferdig fordeling i klimapolitikken eller at naturmangfold ivaretas.

Klimakvoter satt i et marked fungerer i stor grad som et rent spekulasjonsobjekt som finansindustrien kan akkumulere profitt på. I mange tilfeller har kvotehandelen stått for en praksis hvor folk i det ~~g~~Globale Sør drives vekk fra landområdene sine for at de skal kunne brukes til miljømessig tvilsomme bevaringsprosjekter. Men den mest betydningsfulle funksjonen kvotehandel har, er at den gir rike land og store selskaper mulighet til å betale seg ut av sitt historiske ansvar for klimakrisen. Til gjengjeld skyves ansvaret for utslippsreduksjoner over ~~på utviklingsland~~land i Globale Sør hvor kutt kan gjennomføres mer "kostnadseffektivt". En slik avlatsløsning er ingen tjent med.

Rettferdig og bærekraftig skatte- og avgiftssystem

Utslippene fra internasjonal transport er omtrent like store som Tysklands nasjonale utslipp. Disse u~~U~~tslippene ~~fra internasjonalt transport~~ øker sterkt i tråd med økende forekomst av globale verdikjeder i den internasjonale handelen. Internasjonal transport vil utgjøre 40% av verdens utslipp i 2050 hvis økningen fortsetter som nå. Attac mener at et rettferdig internasjonalt skattesystem er et svært viktig virkemiddel i kampen mot ulikhet og negative miljøkonsekvenser. Skattlegging av internasjonal transport og en karbonavgift til fordeling vil derfor være gode tiltak for å sikre et skatte- og avgiftssystem som sikrer kampen mot ulikhet og klimaendringene. ~~Karbonavgiftsinntektene~~ Inntektene fra

karbonavgiften skal gå uavkortet ~~gå~~ til tiltak i det G~~g~~lobale Sør. Miljøpolitikk må være rettferdig og solidarisk overfor de landene som ~~merker~~rammes hardest av klimaendringene ~~hardest~~ og ~~de landene~~ som ikke har dratt nytte av dagens økonomiske system. Om vi skal klare å kutte i globale klimagassutslipp tilstrekkelig for å nå målene i Parisavtalen trenger vi ambisiøse virkemidler som feier for egen dør. Å tro at markedet skal løse klimakrisen er i beste fall naivt. Attac Norge krever: • At internasjonal transport av varer skattlegges;~~.~~ • At Norge forbyr bruk av kvotehandel og andre markedsbaserte løsninger som kun bidrar til å opprettholde status quo;~~.~~ • At den norske delegasjonen til klimatoppmøtet i Glasgow klart tar til ordet for at alle land til å innføre en stadig stigende karbonavgift. Inntektene fra karbonavgiften skal uavkortet gå til land i det globale Sør;~~.~~ • At Norge støtter land i Globale Sør sine krav om historisk ansvar for klimagassutslipp.
Begrunnelse: Dette systematiserer de tre forslagene, rydder opp i språket og knytter forslaget opp til Attac sin politikk og strategi.

MERKNAD:	
Relaterte forslag:	**Dette forslaget stilles opp mot uttalelsene:** 1) Forby offsets, 2) Klimatoppmøtene og kampen for en global karbonpris og 3) Skattlegg internasjonal transport
Redaksjonelle følgevedtak:	
Komiteens innstilling:	**Vedtas**
Styrets innstilling:	